

Escoles de plàstic reciclat

Molts nens africans podran anar a l'escola gràcies a uns maons nous fabricats amb plàstic reciclat.

En un país africà, la Costa d'Ivori, molts nens i nenes no poden anar a l'escola. D'altres han de compartir classe amb prop de cent alumnes. Però això està a punt de canviar. Una organització d'ajuda a la infància està construint escoles amb maons de plàstic reciclat.

Aquests maons tenen molts avantatges. A més de ser més barats que altres materials, permeten aprofitar ampolles i residus de plàstic, que són un problema greu a l'Àfrica. «Al principi teníem dubtes perquè no havíem sentit a parlar mai de maons de plàstic —diu Koffi Konan, director d'una de les escoles—, però ens sentim molt bé a les noves classes.»

A Abidjan, la capital, ja hi ha unes quantes escoles construïdes amb aquest material. Ben aviat, molts més escolars podran fer classe en aules noves, netes i ecològiques.

Els alumnes mostren els maons de la seva escola nova.

Un banc de l'amistat al pati de l'escola

Una nena fa realitat el seu somni d'instal·lar a l'escola un banc perquè ningú no es quedi sol a l'hora del pati.

El banc de l'amistat és una idea de la Martina, una nena de Granollers. Al final del curs passat, va enviar una carta a la directora de la seva escola demanant-li que creés un racó al pati perquè ningú no estigués sol. «Ha de ser de coloraines i amb un cartell que digui *banc de l'amistat*», li va explicar. Així, cada vegada que un nen o una nena s'hi assegui, d'altres ho veuran i s'hi aproparan a jugar o a xerrar.

A la directora i als mestres els va encantar la idea. L'octubre passat es va estrenar el banc a l'escola Montserrat Roig i hi va haver cues per seure-hi. Unes quantes escoles han anunciat que faran el mateix.

La Martina, asseguda al banc de l'amistat de la seva escola.

Un missatge en una ampolla

Un home troba a Alaska un missatge llançat al mar fa cinquanta anys.

T Tyler Ivanoff és un habitant d'Alaska de 50 anys. Aquest estiu, mentre recollia llenya a la platja, va veure una ampolla verda a l'aigua. «L'ampolla tenia un tap hermètic de suro —explica— i vaig veure que a dins hi havia una nota.» També explica que va haver de fer servir les dents per arrencar el tap.

Com que la carta estava escrita en rus, va buscar ajuda per traduir-la. D'aquesta manera va descobrir que el missatge feia cinquanta anys que era entre les onades. «Salutacions sinceres! —diu la carta—. Tota la tripulació del vaixell li desitgem bona salut, llargs anys de vida i bona navegació. Som al juny del 1969.» A través d'internet, Tyler Ivanoff va trobar l'autor. És un capità de vaixell retirat, que tenia 33 anys quan va enviar el missatge al mar.

Un missatge arriba a la costa l'Alaska més de cinquanta anys després de ser enviat.